

ಚೊಪವತತನೇ ವಚನದ ಮರೆಯಾದ ಇತಿಹಾಸ - ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು

Hesekiel numero viisi

Jeff Pippenger

2026-08-10

Todistusten viidennen osan kohdassa, jota olemme tarkastelleet jo muutaman artikkelin ajan, meille kerrotaan temppelinäystä, joka annettiin Hesekielille, Jesajalle ja Johannekselle:

”Nämä opetukset ovat meidän hyödyksemme. Meidän tulee tukea uskomme Jumalaan, sillä aivan edessämme on aika, joka koettelee ihmisten sieluja. Kristus Öljymäellä esitti ne kauhistuttavat tuomiot, joiden oli määrä edeltää Hänen toista tulemistaan: ’Te saatte kuulla sodista ja sanomia sodista.’ ’Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja tulee nälänhätää ja ruttoa ja maanjäristyksiä monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.’ Vaikka nämä ennustukset saivat osittaisen täyttymyksensä Jerusalemin hävityksessä, ne soveltuvat vielä suoranaistemmin viimeisiin päiviin.”

Av-kuun yhdeksäs päivä

Tisha B’Av, joka hepreaksi merkitsee ”Av-kuun yhdeksättä päivää”, on juutalainen muistopäivä, joka tuo mieleen sekä ensimmäisen temppelin hävityksen babylonialaisten toimesta vuonna 586 eKr. että toisen temppelin hävityksen Tituksen toimesta vuonna 70. Molemmat hävitykset tapahtuivat samana kalenteripäivänä — heprealaisen Av-kuukauden 9. päivänä (joka gregoriaanisessa kalenterissa osuu tavallisesti heinä- tai elokuuhun). Kun sisar White rinnastaa Jerusalemin hävityksen ”aikaan, joka koettelee ihmisten sieluja” viimeisinä päivinä, hän osoittaa kahteen hävitykseen, jotka molemmat havainnollistavat pian tulevaa sunnuntailakia.

Danielin yhdestoista luvun kuudestoista jae kuvaa tuota sunnuntailakia ja vastaa neljättäkymmenettä ensimmäistä jaetta. Hesekielin kirjassa Jerusalemin hävitystä käytetään havainnollistamaan viisaiden ja tyhmien neitsyiden erottamista sunnuntailain aikana. Hesekiel oli vankina Babylonissa, kun hänet ihmeellisesti kuljetettiin Jerusalemiin näkemään juuri tuon erottamisen luvuissa kahdeksasta yhteentoista.

Ja tapahtui kuudentena vuonna, kuudentena kuukautena, kuukauden viidentenä päivänä, minun istuessani talossani ja Juudan vanhinten istuessa edessäni, että siellä Herran Jumalan käsi laskeutui minun päälleni. Silloin minä näin, ja katso, hahmo, tulen näköinen: hänen kupeittensa näöstä alaspäin tulta, ja hänen kupeistaan ylöspäin kuin kirkkauden näkö, kuin meripihkan väri. Ja hän ojensi esiin kädenkaltaisen muodon ja tarttui minua hiussuortuvasta; ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin, sisemmän portin ovelle, joka on pohjoiseen päin; siellä, missä oli sen mustasukkaisuuden kuvan istuin, joka herättää mustasukkaisuutta. Hesekiel 8:1–3.

Luvut kahdeksasta yhteentoista kuvaavat erottamista, ja sisar White, kommentoidessaan Hesekielin yhdeksättä lukua, osoittaa paitsi, että kyseessä oli sama sinetöiminen kuin Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa, myös että Jerusalemin edustaa viimeisinä päivinä laodikealaista seitsemännen päivän adventistikirkkoa.

Ne luokat, jotka eivät tunne murhetta oman hengellisen rappionsa tähden eivätkä valita toisten syntejä, jäävät ilman Jumalan sinettiä. Herra antaa käskyn sanansaattajilleen, miehille, joilla on surma-aseet käsissään: ”Käykää hänen jäljessään kaupungin halki ja surmatkaa; älköön silmänne säästääkään älkääkään armahtako: tappakaa perin juurin vanhat ja nuoret, neidot, pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja alkakaa minun pyhäköstänne. Niin he alkoivat niistä vanhimmistakin miehistä, jotka olivat huoneen edessä.”

”Tässä näemme, että seurakunta — Herran pyhäköt — joutui ensimmäisenä kokemaan Jumalan vihan iskun. Vanhimmat miehet, ne, joille Jumala oli antanut suuren valon ja jotka olivat seisoneet kansan hengellisten etujen vartijoina, olivat pettäneet heille uskotun tehtävän. He olivat omaksuneet kannan, ettei meidän tarvitse odottaa ihmeitä eikä Jumalan voiman silmiinpistävää ilmenemistä niin kuin entisinä päivinä. Ajat ovat muuttuneet. Nämä sanat vahvistavat heidän epäuskonsaan, ja he sanovat: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Hän on liian armollinen rangaistakseen kansaansa tuomiolla. Näin ”rauha ja turvallisuus” on niiden miesten huuto, jotka eivät enää koskaan korota ääntään pasuunan tavoin osoittaakseen Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Nämä mykät koirat, jotka eivät tahtoneet haukkua, ovat niitä, jotka saavat tuntea loukatun Jumalan vanhurskaan koston. Miehet, neidot ja pienet lapset kaikki hukkuvat yhdessä.

”Ne kauhistukset, joiden tähden uskolliset huokailivat ja itkivät, olivat kaikki sellaisia, jotka rajalliset silmät saattoivat erottaa, mutta kaikkein pahimmat synnit, ne, jotka herättivät puhtaan ja pyhän Jumalan kiivauden, olivat paljastumattomia. Suuri sydänten tutkija tuntee jokaisen salassa tehdyn synnin, jonka vääryyden harjoittajat tekevät. Nämä ihmiset alkavat tuntea itsensä turvallisiksi petoksissaan ja sanovat Hänen pitkämielisyytensä tähden, ettei Herra näe, ja sitten toimivat ikään kuin Hän olisi hylännyt maan. Mutta Hän on paljastava heidän ulkokultaisuutensa ja avaava muiden eteen ne synnit, jotka he niin huolellisesti kätkivät.”

Mikään arvon, aseman tai maallisen viisauden ylemmyys, mikään pyhän viran asema, ei varjele ihmisiä uhraamasta periaatetta, kun heidät jätetään oman petollisen sydämensä varaan. Ne, joita on pidetty arvollisina ja vanhurskaina, osoittautuvat luopumuksen yllyttäjiksi sekä välinpitämättömyyden ja Jumalan armolahjojen väärinkäytön esikuviksi. Heidän jumalatonta vaellustaan Hän ei enää kauemmin suvaitse, ja vihassaan Hän kohtelee heitä armotta.

”Vastahakoisesti Herra vetää pois läsnäolonsa niiltä, joita on siunattu suurella valolla ja jotka ovat tunteneet sanan voiman palvellessaan toisia. He olivat kerran Hänen uskollisia palvelijoitaan, Hänen läsnäolonsa ja johdatuksensa suosimia; mutta he poikkesivat Hänestä ja johtivat muita harhaan, ja sen tähden he joutuvat jumalallisen epäsuosion alaisiksi.”

Testimonies, osa 5, 211, 212.

Koko Hesekielin kirja sijoittuu Jerusalemin hävityksen yhteyteen. Hesekielin todistuksessa Nebukadnessarin puolitoista vuotta kestänyt piiritys merkitään erityisesti, mutta Jeesuksen

Matteuksen kahdennessakymmenennessä neljännessä luvussa antaman varoituksen ”suorempi sovellus” kohdistuu viimeisiin päiviin. Hesekielissä tämä totuuden linja löytyy kahdennessakymmenennessä neljännessä luvusta.

588 eaa., tammikuun 15. päivä

Ja yhdeksäntenä vuonna, kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli minulle Herran sana, joka sanoi: Ihmislapsi, kirjoita itsellesi muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän saman päivän; Babylonin kuningas kävi Jerusalemiä vastaan juuri tänä samana päivänä. Hesekiel 24:1, 2.

Tänä ajankohtana, joka vahvistetaan myös muiden raamatullisten todistusten perusteella, alkoi kahdeksantoista kuukautta kestänyt piiritys. Herran sana, joka tuli Hesekielille tuona päivänä, koostui vertauksesta verikaupungista, jota havainnollistetaan kiehuvalle padalle ja jota seuraa suuri tuli. Vertaus kuvaa selvästi Jerusalemiin kohdistuvaa tuomiota, ja samassa luvussa sitä seuraa se, että Hesekielin vaimo saatettiin lepoon äkillisen iskun kautta vertauskuvana siitä, että piiritys, joka lopulta tuhoaisi pyhäkön, oli alkanut.

Ja Herran sana tuli minulle näin: Ihmislapsi, katso, minä otan sinulta silmiesi ilon äkillisellä iskulla; mutta älä valita äläkä itke, älköötäkään kyneleesi vuotako. Huokaile hiljaa, älä vietä surua kuolleen tähden, sido päähineesi päähäsi ja pane kengät jalkaasi, älä peitä huuliasi äläkä syö ihmisten suruleipää. Niin minä puhuin kansalle aamulla; ja illalla vaimoni kuoli; ja minä tein aamulla niin kuin minua oli käsketty. Hesekiel 24:15–18.

तब यहजेकेल के चारों ओर के लोगो ने उस दृष्टांत और उसकी पत्नी की मृत्यु का अर्थ पूछा।

Ja kansa sanoi minulle: Etkö ilmoita meille, mitä nämä merkitsevät meille, kun näin teet? Niin minä vastasin heille: Herran sana tuli minulle, sanoen: Puhu Israelin heimolle: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä häpäisen pyhäkköni, teidän voimanne ylpeyden, teidän silmienne ilon ja sen, mitä teidän sielunne säälii; ja teidän poikanne ja tyttärenne, jotka olette jättäneet, kaatuvat miekkaan. Hesekiel 24:19–21.

Hesekielin vaimo ja pyhäkkö samastetaan tässä kohdassa molemmat ilmauksella ”sinun silmiesi ilo”. Raamatun historian tutkijat katsovat piirityksen kestäneen kahdeksantoista kuukautta, kun taas Cestiuksen ja Tituksen piiritykset kestivät neljä vuotta, vuodesta 66 vuoteen 70. Tarkka ajanlasku ensimmäisestä Cestiuksen piirityksestä hävitykseen on kolme ja puoli vuotta, mutta kun sovelletaan ”inkluusiivista laskutapaa”, joka on Raamatussa useimmin käytetty laskentatapa, ajaksi tulee neljä vuotta. Sen tietäminen, että molemmat laskutavat ovat päteviä, antaa meidän nähdä sekä Cestiuksesta Titukseen ulottuvat kolme ja puoli vuotta että myös neljä vuotta.

Meillä on kaksi todistajaa sunnuntailaista Jerusalemin kahdessa hävityksessä, ja kummankin historian yksityiskohdat on sovellettava pian tulevaan sunnuntailakiin—jolloin Laodikea oksennetaan ulos Herran suusta. Nebukadnessarin piirityksen alku merkitään Hesekielin vaimon kuolemalla. Hänen kuollessaan Hesekieliä käskettiin olemaan avoimesti surematta, sillä hän oli merkinä juutalaisista, jotka vietäisiin pois pakkosiirtolaisuuteen.

66:sta 70:een ulottuvan nelivuotiskauden alku merkitään hävityksen kauhistuksen merkillä, joka oli merkki Jerusalemissa oleville kristityille paeta.

Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa — joka tämän lukee, se tarkatkoon — silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Matteus 24:15,16.

Kaksi piiritystä, jotka selvästi vastaavat toisiaan, ja kummassakin piirityksessä on piirityksen alussa ”merkki”. Kun Hesekiel selittää, mitä hänen vaimonsa kuolema ja hänen osaltaan tapahtunut surun osoittamisen puuttuminen merkitsivät, hän selitti ja sitten kirjoitti muistiin:

Niin Hesekiel on teille merkiksi: kaiken sen mukaan, mitä hän on tehnyt, teidän tulee tehdä; ja kun tämä tapahtuu, te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra. Hesekiel 24:24.

Hesekielin vaimon kuoleman merkki oli samastuminen Jerusalemin ja temppelin pian tulevaan hävitykseen sekä sitä seuraavaan Babylonian vankeuteen. Danielin mainitsema hävityksen kauhistuksen merkki oli varoitus paeta tuhoa, mutta kummallakin piirityksellä on merkki alussa.

Ennen pian tulevaa sunnuntailakia tapahtuu profeetallinen piiritys, ja Hesekielin vaimon kuolema on vertauskuva siitä, että Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkko on täysin ohitettu; kun taas Hesekiel on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen vertauskuva ja tunnuslipun vertauskuva, joka nostetaan piirityksen alussa. Hesekiel on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tunnuslippu Babylonin piirityksen alussa, ja hävityksen kauhistuksen merkki alussa on Rooman ”merkki”. Toinen merkki viittaa sisäiseen varoitukseen ja toinen ulkoiseen varoitukseen. Kristityille annettiin varmasti varoitus vuonna 66, mutta varoitusmerkki oli Rooma. Babylonin hävityksessä merkki oli Hesekielin vaimo. Rooma on se luokka, joka vastaanottaa pedon merkin, ja Hesekiel on niiden merkki, jotka vastaanottavat Jumalan sinetin.

দুটি সিমাপ্তকালীন সময়কাল

Ensimmäinen piiritys kesti kahdeksantoista kuukautta ja toinen piiritys kesti neljä vuotta. Molemmat piiritykset saavat ”suoremman” täyttymyksensä viimeisinä päivinä, ja molemmat piiritykset ovat suorassa yhteydessä Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun jakeessa viisitoista olevaan ennustukseen kolmestasadastayhdeksästäkymmenestäyhdestä vuodesta ja viidestätoista päivästä.

Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun kymmenennen jakeen viiden kuukauden alkuun sisältyi historia, joka merkitsee kolmekymmenen kahdeksan vuoden ajanjaksoa, huipentuen nelivuotiseen piiritykseen, joka liittyy lukuun kolmekymmentäkahdeksan, ja joka osoitti islamin nousun. Tällä nelivuotisella piirityksellä on vastineensa siinä historiassa, joka alkoi, kun (viisi kuukautta) sata viisikymmentä vuotta päättyi ja kolmesataayhdeksänkymmentäyksi vuotta ja viisitoista päivää alkoi. Se alkoi 27. heinäkuuta 1449, ja neljä vuotta myöhemmin islam kohdisti Konstantinopoliin viidenkymmenenviiden päivän piirityksen, joka päättyi 29. toukokuuta 1453.

Kun 27. heinäkuuta 1449 alkanut aikaprofetia päättyi 11. elokuuta 1844, ensimmäisen ja toisen enkelin liikkeen neljä vuotta vuosina 1840–1844 asettuivat samalle linjalle vuosien 1333–1337 nelivuotisen piirityksen kanssa sekä myös vuosien 1449–1453 nelivuotisen ajanjakson kanssa.

Nämä kolme todistajaa, jotka kaikki ovat suoraan osa samaa profeetallista linjaa, edustavat vertauskuvallista nelivuotista ajanjaksoa, jolloin ensimmäisen ja toisen enkelin liike vuosina 1840–1844 toistuu kolmannen enkelin liikkeen historiassa. Nämä kolme todistajaa esikuvallistavat nelivuotisen piirityksen sadan neljäkymmenenneljän tuhannen historiassa. Tätä nelivuotista ajanjaksoa havainnollistavat myös Jerusalemin piiritykset vuosina 66 ja 70.

Cestiuksen vuonna 66 aloittama nelivuotinen piiritys ja sitten Tituksen vuonna 70 toteuttama sen päättäminen muodostavat alfasymbolin ja omegasymbolin neljän vuoden ajanjaksolle. Sama ajanjakso esitetään myös kolmena ja puolena vuotena, mikä puolestaan vastaa sitä kolmea ja puolta profeetallista vuotta, jolloin paavillinen Rooma tallasi pyhäkköä jalkoihinsa.

Mutta temppelin ulkopuolella oleva esipiha jätä pois äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja pyhää kaupunkia he tallaavat jalkoihinsa neljäkymmentäkaksi kuukautta. Ja minä annan vallan kahdelle todistajalleni, ja he profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkipukuihin puettuina. Ilmestys 11:2, 3.

Ja he kaatuvat miekan terään, ja heidät viedään vankeuteen kaikkien kansojen sekaan; ja pakanat tallaavat Jerusalemiä, kunnes pakanain ajat täyttyvät. Luuk. 21:24.

On olennaista huomata, että sovellan sekä ”inklusiivista” että ”eksklusiivista” ajanlaskua ajanjaksoon, jota kuvaa Cestiuksen alfa-symboli aina Tituksen oomega-symboliin saakka. Tämä osoittaa, että yksi historia edustaa kahta ajan sovellusta. Olemme jo käsitelleet tätä raamatullista periaatetta, kun tarkastelimme (monia artikkeleita sitten) aikaa Jeesuksen Kesarea-Filippissä (Paniumissa) tekemän vierailun ja Hänen matkansa Kirkastusvuorelle välillä. Kaksi raamatullista kirjoittajaa mainitsee kuusi päivää ja yksi kahdeksan päivää.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, tämän veljen, ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle. Matteus 17:1.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen, yksinäisyyteen, korkealle vuorelle; ja hän kirkastui heidän edessään. Markus 9:2.

Ja tapahtui noin kahdeksan päivää näiden sanojen jälkeen, että hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja meni vuorelle rukoilemaan. Luuk. 9:28.

Jerusalemin hävityksellä on ”suorempi” sovellus viimeisiin päiviin, ja tuon hävityksen kaksi todistajaa ovat Babylonin ja Rooman edustamat vallat. Nämä kaksi todistajaa ovat keskenään yhdenmukaiset, mutta ne esittävät erilaisia ja olennaisia profeetallisia piirteitä totuuden vahvistamiseksi. Rooman suorittama piiritys (66–70) kesti neljä vuotta, mikä myös edustaa kolmea ja puolta vuotta. Nuo kolme ja puoli vuotta liittyvät pyhäkön ja sotajoukon tallaamiseen, jonka toteuttivat sekä pakanallisuus että paavius. Paaviuden suorittama tallaaminen kesti kolme ja puoli vertauskuvallista vuotta, kuten Rooman piirityksen kirjaimellinen kolme ja puoli vuotta esikuvallisesti osoittaa.

Tuo nelivuotinen piiritys liittyy myös niihin nelivuotisiin ajanjaksoihin, jotka liittyvät profeetalliseen linjaan, joka osoittaa islamin korottamisen ja sen jälkeen sekä ensimmäisen että

toisen ja sitten kolmannen enkelin liikkeen korottamisen. Cestiuksesta Titukseen leikkaa paavillisen Rooman pyörän ja myös islamin pyörän kanssa. Rooman pyörä sekä Cestiuksen ja Tituksen kolme ja puoli vuotta leikkaavat paavillisen Rooman kolmen ja puolen symbolisen vuoden kanssa ja siten yksilöivät pakanallisen ja paavillisen Rooman kaksi olemusta. Islamin pyörä liittyy samaan historiaan, kun se ymmärretään neljänä vuotena, mutta samoin kuin Rooman pyörän kohdalla tuossa historiassa, islamiin liittyy toinen valta, joka on islamin pyörän alainen — se on adventismi. Kolmen ja puolen vuoden ajanjakso edustaa Roomaa sen kummassakin vaiheessa, ja nelivuotinen ajanjakso edustaa islamia ja adventismia. Pakanallista ja paavillista Roomaa ei voida erottaa profeetallisesti, eikä myöskään islamia ja adventismia.

Tämä vaatii profeetallisesti sitä, että kun tarkastelemme Babylonin piiritystä, kahden aikakäsityksen tulee ilmetä kahdeksantoista kuukautta kestäneen piirityksen vertauskuvassa. Kaksi ajan esitystapaa Rooman toimeenpanemassa piirityksessä vaativat profeetallisesti kahta ajan esitystapaa Nebukadnessarin toimeenpanemassa piirityksessä. Myös Nebukadnessarin kahdeksantoista kuukautta kestävä piiritys voidaan ymmärtää puolentoista vuoden vertauskuvana. Kahdeksantoista kuukautta on puolitoista vuotta, ja puolitoista voidaan ilmaista 1,5 vuotena. Nebukadnessarin piiritys oli sekä kahdeksantoista kuukautta että yksi kokonainen viisi kymmenesosaa (1,5) vuotta.

Kahdeksantoista kuukautta viittaa valtaan, jonka oli määrä polkea Jerusalema maahan, ja 1,5 vuotta viittaa islamiin. Se profeetallinen ajanlaskennan pyörä, joka osoittaa kahdeksantoista kuukautta, yksilöi Babylonin, ja toinen profeetallinen ajanlaskennan pyörä yksilöi islamin. Emme ole vielä esittäneet selitystä siitä, kuinka päädymme soveltamaan 1,5 vuotta islamiin liittyvässä yhteydessä, mutta on huomattava, että Rooman aiheuttamassa hävityksessä on kaksi ajanlaskentaa: toinen liittyy Rooman profeetalliseen pyörään (sekä pakanalliseen että paavilliseen) ja toinen liittyy islamin profeetalliseen pyörään. Nämä piirteet löytyvät sekä Jerusalemin alfan että omegan hävityksistä.

Jerusalemin neljä vuotta kestänyt piiritys Cestiuksen ja Tituksen aikana edustaa sen profeetallisen linjan päättymistä, joka alkoi kolmenkymmenen kahdeksan vuoden ajanjaksolla ja päättyi neljä vuotta kestäneeseen piiritykseen, joka symboloi islamin korottamista; ja tuon saman linjan viimeinen neljän vuoden ajanjakso edustaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lipun korottamista.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.